

C-655/19. sz. ügy**Az előzetes döntéshozatal iránti kérelemről a Bíróság eljárási szabályzata
98. cikkének (1) bekezdése alapján készített összefoglalás****A benyújtás napja:**

2019. augusztus 30.

A kérdést előterjesztő bíróság:

Curtea de Apel Alba Iulia (Románia)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2018. március 22.

Ellenérdekű fél, felperes az elsőfokú eljárásban:

LN

Fellebbezők, alperesek az elsőfokú eljárásban:

Administrația Județeană a Finanțelor Publice Sibiu

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov

Az alapeljárás tárgya

A Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov (brassói regionális költségvetési főigazgatóság, Románia) nevében és érdekében az Administrația Județeană a Finanțelor Publice Sibiu (Szeben megye költségvetési hivatala, Románia) mint fellebbező és az elsőfokú eljárás alperese által LN-nel mint ellenérdekű féllel és az elsőfokú eljárás felperesével szemben folyamatban lévő eljárásban a Tribunalul Sibiu (nagyszebeni törvényszék, Románia) által közigazgatási határozat megsemmisítése tárgyában meghozott ítélet ellen előterjesztett fellebbezés

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgya és jogalapja

Az EUMSZ 267. cikk szerinti előzetes döntéshozatal iránti kérelem a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv 2. és 9. cikke rendelkezéseinek értelmezése tárgyában

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Ellentétes-e a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006/112 irányelv 2. cikkével az, ha a materiális vagy immateriális javak tartós bevétel elérése érdekében történő hasznosításában megnyilvánuló gazdasági tevékenységnek minősítik azt az ügyletet, amely által egy adóalany hitelezőként megszerzi a végrehajtási eljárás tárgyát képező ingatlant, majd egy idő után értékesíti azt a kölcsönbe adott összeg beszedése céljából?
- 2) Úgy kell-e tekinteni, hogy az ilyen jogügyletet teljesítő személy a 2006/112 irányelv 9. cikke értelmében vett adóalany?

A hivatkozott uniós jogi rendelkezések

A 2006/112 irányelv 2. cikke (1) bekezdésének a) pontja, 9. cikkének (1) bekezdése és 12. cikke

A hivatkozott nemzeti jogi rendelkezések

A *Monitorul Oficial al României* (Románia hivatalos lapja) 2003. december 23-i 927. számának I. részében közzétett, többször módosított és kiegészített Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscalnak (az adójogi törvénykönyvről szóló 571/2003. sz. törvény) a jelen ügy tényállása megvalósulása idején hatályos változata (a továbbiakban: adójogi törvénykönyv)

- a 126. cikk, amelynek értelmében adóköteles ügyletek a termékértékesítésnek minősülő vagy ahhoz hasonló olyan ügyletek, amelyeket valamely adóalany végez Romániában, és amelyek a 127. cikk (2) bekezdésében előírt gazdasági tevékenységek egyikéhez kapcsolódnak;
- a 127. cikk (1) bekezdése, amelynek értelmében adóalany az a személy, aki a (2) bekezdésben meghatározott típusú gazdasági tevékenységet bárhol önállóan végzi, tekintet nélkül annak céljára és eredményére; e cikk (2) bekezdése akként rendelkezik, hogy a gazdasági tevékenységek – többek között – a gazdasági szereplők tevékenységeit foglalják magukban, valamint a materiális javak tartós bevétel elérése érdekében történő hasznosítását; a (2¹) bekezdés értelmében jogszabályban kell egyértelművé tenni azokat a helyzeteket, amelyekben az ingatlanértékesítést végző természetes személyek adóalanyokká válnak;
- a 152. cikk, amely a 35 000 eurós határértéket el nem érő éves forgalmú kisvállalkozásokat megillető különös adómentességet szabályozza;
- a 153. cikk, amely lényegében akként rendelkezik, hogy a Romániában letelepedett adóalany, amely adólevonási joggal járó adóköteles és/vagy a hozzáadottérték-adó alól mentes ügyletet eredményező gazdasági

tevékenységet folytat vagy kíván folytatni, köteles a héányilvántartásba vételét kérni, ha valamely naptári év során eléri vagy túllépi a 152. cikk (1) bekezdésében előírt mentességi határértéket; ugyanez a cikk akként rendelkezik, hogy amennyiben az ilyen adóalany nem nyújt be kérelmet, az adóhatóságok hivatalból intézkednek e személy nyilvántartásba vételéről.

A Monitorul Oficial al României (Románia hivatalos lapja) 2004. február 6-i 112. számának I. részében közzétett, többször módosított és kiegészített HG (Hotărârea Guvernului) nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal (az adójogi törvénykönyvről szóló 571/2003. sz. törvény végrehajtási szabályainak jóváhagyásáról szóló 44/2004. sz. kormányrendelet)

– Az adójogi törvénykönyv 127. cikkének 3. pontjában szereplő végrehajtási szabályok a következőképpen rendelkeznek:

„3. [...] (3) Úgy kell tekinteni, hogy az egyéb tevékenységei tekintetében adóalanynak még nem minősülő természetes személy materiális és immateriális javak hasznosítását eredményező gazdasági tevékenységet folytat, ha ilyen minőségében jár el, és e tevékenységet tartós bevétel elérése érdekében folytatja az adótörvénykönyv 127. cikkének (2) bekezdése értelmében. [...]

(5) Földterület és/vagy építmény természetes személy által értékesítés céljából történő megszerzése esetén e termékek értékesítése tartós jellegű gazdasági tevékenység, ha a természetes személy a naptári évben több mint egy ügyletet teljesít. [...] Bár az első értékesítés eseti jellegűnek minősül, ha ugyanazon évben második értékesítésre is sor kerül, az értékesítés nem adóköteles, azt azonban figyelembe kell venni az adójogi törvénykönyv 152. cikke szerinti határérték számítása során. Az építményeknek és a földterületeknek az adójogi törvénykönyv 142. cikke (2) bekezdése f) pontja értelmében adómentes értékesítéseit figyelembe kell venni mind a gazdasági tevékenység tartós jellegének meghatározásánál, mind pedig az adójogi törvénykönyv 152. cikke szerinti mentességi határérték kiszámításánál”;

– az adójogi törvénykönyv 152. cikke (6) bekezdésének végrehajtási rendelkezései szabályozzák az olyan adóalanyok helyzetét, amelyek túllépték a mentességi értékhatárt, azonban nem kérték az általános szabályok szerint adóalanyokként történő nyilvántartásba vételüket, és a 62. pontban előírják, hogy ha az adóalany elérte vagy túllépte a mentességi értékhatárt és a törvény által előírt határidőn belül nem kérte az adójogi törvénykönyv 153. cikke értelmében történő nyilvántartásba vételét, az illetékes adóhatóságok a szóban forgó adóalanyt kötelezik arra, hogy fizesse meg azt az adót, amelyet akkor kellett volna befizetnie, ha az adójogi törvénykönyv 153. cikke értelmében az általános szabályok szerint héányilvántartásba vették volna, az adóalanyt pedig az adójogi törvénykönyv 153. cikke (7) bekezdésének megfelelően hivatalból héányilvántartásba veszik.

A tényállás és az alapeljárás rövid bemutatása

- 1 2009-ben az elsőfokú eljárásban felperes, természetes személy LN több kölcsönt nyújtott JM részére összesen 80 400 euró összegben, amelynek visszafizetését jelzálogoknak több ingatlanon történő alapításával biztosították. A kölcsön visszafizetésének elmaradását követően a hitelezői minőséggel is rendelkező LN az árverés keretében hármat megszerzett ezen ingatlanok közül.
- 2 2010-ben LN 611 364 román lej (RON) összegért értékesítette az árverésen megvásárolt ingatlanok egyikét, és 1 000 RON összegért értékesített egy másik ingatlant, amelyet 2005-ben adásvétel keretében vásárolt meg.
- 3 LN a héamentességi értékhatár túllépését követően 2011-ben és 2012-ben értékesítette az árverésen általa megszerzett másik két ingatlant.
- 4 LN-nél adóellenőrzést végeztek, amelynek következtében 2016-ban Szeben megye költségvetési hivatala adóellenőrzési jegyzőkönyvet adott ki és adómegállapításról szóló határozatot hozott, amelyben megállapította, hogy a 2010-től kezdődően végzett ügyletek 2010. június 30-án olyan bevétel elérését eredményezték, amelynek értéke miatt a tevékenység tartós bevétel elérése érdekében végzett gazdasági tevékenységnek minősül. Szeben megye költségvetési hivatala úgy vélte, hogy az adóalany által 2010-ben értékesített két ingatlan nem magáncélú használatot szolgál, azokat továbbértékesítés és bevételszerzés céljából vásárolták meg, így lényegtelen, hogy azokat milyen módon szerezték meg. Az adójogi törvénykönyvben előírt éves héamentességi értékhatár túllépésére tekintettel megállapította, hogy 2010. július 10-ig intézkedni kellett volna a héanyilvántartásba vételről, és LN 2010 augusztus 1-jétől kezdve héaalannyá vált.
- 5 A 2011-ben és 2012-ben értékesített ingatlanok értékesítési ügyletei közül az elsőt az adóhatóság a héamentes ügyletek csoportjába sorolta, tekintettel arra, hogy az értékesítésre az első birtokbavételt követő év december 31. után került sor, míg a második ügyletet héakötelesnek minősítette; megállapította, hogy LN 55 224 RON összeggel – ebből 35 145 RON összegű héával, valamint 14 807 RON összegben héa utáni kamatokból és 5 272 RON összegben késedelmi pótlékból álló járulékos összeggel – tartozott.
- 6 LN közigazgatási keresetet terjesztett a Tribunalul Sibiu (nagyszebeni törvényszék) elé, amellyel az adóellenőrzési jegyzőkönyv és az adómegállapításról szóló 2016. évi határozat, valamint a brassói regionális költségvetési főigazgatóságnak az adómegállapításról szóló határozat elleni panasz tárgyában hozott határozatának megsemmisítését kérte. A felperes az ingatlanadásvételi jogügyletek „gazdasági tevékenység” fogalmába történő besorolását vitatta, következésképpen adóalanyként történő héanyilvántartásba vételét is.
- 7 A Tribunalul Sibiu (nagyszebeni törvényszék) részben helyt adott a keresetnek, és megállapította, hogy a gazdasági tevékenység lényeges jellemzője a tartós

bevéfelszerzés, így valamely ingatlan egyszerű adásvétele önmagában véve nem minősül gazdasági tevékenységnek. A bíróság az ingatlanok ezt követő értékesítését kizárólag a 2009-ben nyújtott kölcsön beszedésére irányuló cselekménynek tekintette.

- 8 A fellebbezők és az elsőfokú eljárás alperesei megtámadták a Tribunalul Sibiu (nagyszebeni törvényszék) ítéletét a Curtea de Apel Alba Iulia (gyulafehérvári ítélőtábla, Románia) mint kérdést előterjesztő bíróság előtt.

Az alapeljárás feleinek főbb érvei

- 9 A fellebbezéssel a fellebbezők arra kérik az eljáró bíróságot, hogy helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet, folytassa az eljárást új érdemi határozat meghozatala céljából, a fellebbezést pedig mint megalapozatlant és jogellenest utasítsa el. A fellebbezők mint az elsőfokú eljárás alperesei ugyanis úgy vélik, az elsőfokú bíróság tévesen állapította meg, hogy az LN által végzett ügyletek nem gazdasági jellegűek.

Az előzetes döntéshozatalra utalás indokainak rövid bemutatása

- 10 A Curtea de Apel Alba Iulia (gyulafehérvári ítélőtábla, Románia) – mivel úgy ítéli meg, hogy a Bíróságnak e kérdésre vonatkozóan nem létezik ítélkezési gyakorlata és teljesülnek az EUMSZ 267. cikk alkalmazásának feltételei – a 2006/112 irányelv 2. és 9. cikkének értelmezését kéri annak megállapítása céljából, hogy a felperes adóalanynak tekinthető-e, és hogy valamely jelzálog alapján folytatott végrehajtás révén a hitelező által megszerzett egyes ingatlanok későbbi értékesítése tartós bevétel elérése érdekében végzett gazdasági tevékenységnek vagy egyszerűen a kölcsön beszedésére irányuló cselekménynek minősül-e.